

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Illvstrivm Miracvlorvm Et Historiarvm Memorabilivm Lib. XII

Caesarius <Heisterbacensis>

Antverpiae, 1605

Vita domini Hermanni Decani Hildeshemensis ecclesiae, cap. 6.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13177

in qua idem iustus fuerat Decanus, quæ tecum communicabo.

CAPVT VI.

*De virtutibus
ac miraculis
Hermannii
Hildesheimensis
Decani.*

FVIT temporibus nostris in Hildeshemenſi eccleſia, vir bonus, Deoq; charus, nomine Hermannus, varijs virtutibus virtutumque operibus adornatus, vigilijs ſanctis orationibus, ieiunijs, & operibus miſericordiæ Deo omnipotenti ſtudit placere. Quibus operibus humani generis inimicus irritatus, cum illum omnibus modis impediret, dicere ei ſolitus erat: O multum male diabole, vt quid tantum me vexas? Tempore quodam cum arbuſculam in pomario ſuo plantaret, & trunco illius duas virgas inferret, vna aruit, & altera conualuit. Mox ſignu petens a Domino ait: Rogo te omnipotes Deus, vt ſi voluntas tua ſit, vt ſacerdos ſia, fac vt furculus hic aridus reuiſcat. Mira clemētia Chriſti, ſtatim virga arida ſucco cepit animari, & tēpore ſuo fructificare; ſicque virtus diuina, quæ Aaron primum ſacerdotē per virgam aridam contra naturam florentem in ſacerdotio confirmauit, hunc virum ſacerdotio dignum eadem virtute præoſtendit. Poſt cuius mortem cum quidā eius clericus Euerhardus nomine, cui eccleſiam viuus contulerat, viſum perdidiffet, & quotidie ad illius tumbam, in ſanctitate ac pietate eius ſpem habens, oraret, poſtulans ſe propter merita domini ſui illuminari, ſanctus Hermannus die quadam viſibiliter illi apprens, ait: Quid vis vt faciam tibi? dicente cæco: Domine vt videam; voce euangelica ſanctus ille reſpondit: Reſpice, nam fides tua te ſaluum fecit: eadem hora clericus lumen recepit, & quia Dominus, mirificallet ſanctum ſuum in ſeipſo expertus, quam diu vixit, gratias egit. Poſtea cum quidam ægrotus ad memoriam martyrum fuiſſet deportatus, nec ſanatus, conſilio cuiuſdam, ſcā dicto confefſori votum fecit, & cōualuit. Factum eſt, vt in vniuerſaria die Domini Hermannii eccleſiam intraret, & compulſantibus campanis, cum ille cauſam inquireret; & quidam ei reſponderunt: Hodie dies eſt anniuerſaria Domini Hermannii eccleſia

Nam. 17

Luc. 18.

ecclesie huius quandoque Decani, viri boni & iusti, & dicenda est missa in conuentu pro eo; respondit homo: Rogo vt ostendas mihi sepulchrum eius. Quod cum ille fecisset; & iste ibidem diutissime ac deuote oraret, Cantor ecclesie hoc considerans, hominem solus conuenit, causam orationis inquisiuit & agnouit. Sicque per os peregrini ostensa sunt merita domini, & quem fratres habuerunt Decanum haecenus, nunc inuocare ceperunt patronum. APOLLONIVS: Rara sunt ista temporibus nostris. CAESARIVS: Ego supradicti Decani opera pietatis, huius Decani praefero miraculis. Illa enim, vt dixi, sanctum faciunt, ista sanctum ostendunt. APOLLONIVS: Satis placet quod dicis: si adhuc aliqua nosti de operibus simplicitatis, referre ne pigriteris. CAESARIVS: Dicam tibi historiam hominis simplicissimi per naturam, per quam satis cognosces quantum Deo placeat sancta & prudens simplicitas, quae habetur per gratiam.

CAPVT VII.

IN ecclesia sancti Gereonis martyris ciuitatis Coloniensis, nostris temporibus canonicus quidam extitit, Weriboldus nomine, genere nobilis, diues satis in stipendijs ecclesiasticis. Hic tanta simplicitatis erat, vt nullius rei summam caperet, nisi quantum ex paritate numeri vel imparitate colligere posset. Cum tempore quodam multas haberet pernas in coquina sua pendentes, ne aliqua ei subtrahi posset, intrauit, & in hunc modum eas numerauit: Ecce perna & ei⁹ socia, ecce perna & eius socia, sicque de caeteris. Vna ex illis nequitia seruorum subtrahita, cum iterum intrasset, & praedicto modo suas pernas numerasset, impares inueniens exclamauit: Vnam ex pernis meis perdidit. Cui serui subridentes responderunt: Domine bene inuenitur: illoque educto, cum vna iterum subtrahita numerum parificassent, & sic inductus secundo, eas numerasset, paresque reperisset, satis iocunde dicebat illis: Eya vos domini, nimis diu poteram tacuisse. Quando serui sibi conuiuia facere volebant, dixerunt ad illum: Domine quare non prouideris vobis? valde enim

Simplicitatis naturalis exemplum